kannatada, tüttar olli surremas ja omma wannematte usko piddi ärraheitma; temma läks wähhe toast wälja ennast jahhutama, agga kui jälle tuppa taggasi tulli, olli temma tüttar jo hinge heitnud. — Essimest, mis issa kätte wõttis, kui sai omma tüttre, omma ainsa rõmo, mis temmal weel siin Ma peäl olli, sai mulda pannud, olli, et temma ennesele Ue testamenti ramato ostis, sure holega seält seest lugges ja Waimust üllewelt walgustud, pallus temma risti-usso õppetajat, temmale risti-ussust õppetust anda. Ei polnud siis ka ennam paljo aega, et ka tedda arwati meie kalli Õnnisteggia tassase ja allandlikko järrelekäijatte hulka, kedda temma enne ni wägga olli põlgand.

„Ja neid, kui nemmad ei jä uskmatta süddame sisse, peab pu sisse pokitama; sest Jummal on wäggew neid jälle sisse pokitama!“ — Rom. r. 11. p. 23. s.

Kas sa murretsed selle eest, kui wannaks saad, et sul tarwis ep olle kahhetsemissega omma nore pölwe peäle taggasi wadata?

Üks Õppetaja näggi ühhel pühhapäwa hommikul üht kaunist wanna Morama meest surno aia peäl waiksel ja mõtlemisse wisil ühhe surno-haua jures istwad, ja küssis temma käest, mis asja pärrast temma haua jure olli tulnud? Morama mees wastas: minna tahhan sedda paika katsuda, kuhho minno issa kehha on mahhapandud; minna nään kül temma hauda, agga sedda õnnistust, kennest temma hing on ossa sanud, ei nä minna mitte. — Seänna — kirriko peäle näites — tahtis minno issa mitto korda mind ennesega kasa wõtta, sest pühha kodda olli temma melest armas, agga minna ollin wallato, üllеanneto innimenne, minna ei holind temma sannast. — Agga nüüd minna ennam ei woi Jummala pühha templist mahha jäda, omma ello-otsani tahhan siäna pühha paika miäna, et minno hing saaks toidetud selle iggawesse ello sannaga ning minna ka ükskord siäna saaksin, kuhho minno issa waim on läinud ja minno lu-kondid ka saaksid temma kõrwa pandud. — Nenda algas se ello Jummalast temma sees, temma käis igga pühhapäwal kirrikus ja Issand õnnistas temma kirriko-käimist. — Temma olli jo peäle 60 aastad wanna, kui sai ristitud. —

„Wata sedda keik teeb Jummal kaks ehk kolm korda innimessega, et ta temma hinge taggasi sadab hukkatusest, et ta saab walgustud ellawatte walgussega. — Job. 33. p. 29. ja 30. s.
